

ΕιρΑθ 459/2023

Αόριστη αίτηση ασφαλιστικών μέτρων για εγγραφή προσημείωσης υποθήκης - Παραπομπή αίτησης ασφαλιστικών μέτρων -.

Μη αναφορά κατά τρόπο συγκεκριμένο και εξατομικευμένο σε τι συνίσταται η επείγουσα περίπτωση ή ο επικείμενος κίνδυνος, που καθιστούν αναγκαία τη λήψη του αιτούμενου ασφαλιστικού μέτρου. Για το ορισμένο της αίτησης εγγραφής προσημείωσης υποθήκης πρέπει να γίνεται σε αυτήν, έστω και συνοπτικά, αναφορά των πραγματικών περιστατικών που πιθανολογούν τη συνδρομή της επείγουσας περίπτωσης ή του επικείμενου κινδύνου και δεν αρκεί η αναφορά στη στερεότυπη διατύπωση του νόμου, αλλά απαιτείται παράθεση, έστω και συνοπτικά, συγκεκριμένων περιστατικών του εννοιολογικού προσδιορισμού των προϋποθέσεων αυτών (π.χ. ότι ο καθού είναι κατάχρεος, είτε ότι έχει αρχίσει να εκποιεί τα περιουσιακά του στοιχεία, και επιδιώκει να αποξενωθεί από αυτά, είτε ότι επίκειται άμεση αναγκαστική εκποίηση τους για την πληρωμή άλλων χρεών του καθού και γενικά ότι υπάρχει ασυνήθης ανάγκη έκτακτης δικαστικής προστασίας του αιτούντος), διαφορετικά η αίτηση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας. Παραπομπή αίτησης ασφαλιστικών μέτρων προς εκδίκαση στο Ειρηνοδικείο Αθηνών, ως κατά τόπον αρμόδιο, παρά την περί του αντιθέτου ρητή πρόβλεψη του άρθρου 683 παρ. 5 ΚΠολΔ, που προσετέθη με το άρθρο 43 του Ν. 4842/2021 (που ορίζει ότι αν το Δικαστήριο δεν είναι καθ' ύλην ή κατά τόπον αρμόδιο, αποφαινεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων). Η παραπεμπτική απόφαση δεσμεύει το Ειρηνοδικείο Αθηνών, στα πλαίσια της διάταξης του άρθρου 46 ΚΠολΔ, η οποία εφαρμόστηκε από το εκδόν την παραπεμπτική απόφαση Ειρηνοδικείο.

(Η απόφαση δημοσιεύεται επιμελεία του δικηγόρου Αθηνών Διονύση Θ. Μπαράτη, Δικηγόρου - Μεταπτυχιακού Διπλωματούχου Αστικού Δικαίου)

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης 459/2023
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Ελεάννα Πασσά, Ειρηνοδίκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του, την 1-3-2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Του καλούντος - αιτούντος : ., κατοίκου Μιλάνο Ιταλίας, με Α.Φ.Μ. ., ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου Ιωάννη Αρβανίτη του Δημητρίου (ΑΜ ΔΣΑ : 37879).

Του καθ' ου η Κλήση - αίτηση : ., κατοίκου Παροικίας Πάρου, με Α.Φ.Μ. ., ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου Διονυσίου Μπαράτη του Θεοδώρου (ΑΜ ΔΣΑ : 25979).

Ο αιτών ζητά να γίνει δεκτή η από 7/12/2022 Κλήση του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με ΕΑΚ ./8-12-2022 (ΓΑΚ: ./2022), προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, οπότε η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά του σχετικού εκθέματος και συζητήθηκε. Με την Κλήση του αυτή, ο αιτών επαναφέρει προς συζήτηση την από 3-10-2022 και με Αριθ. καταθ. δικογρ. ./4-10-2022 Αίτηση του υποβληθείσα ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πάρου, κατόπιν εκδόσεως της με αριθμό 41/2022 απόφασης του δικαστηρίου αυτού, η οποία παρέπεμψε την υπόθεση στο παρόν δικαστήριο ως κατά τόπον αρμόδιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 682 και 688 ΚΠολΔ συνάγεται ότι η λήψη ασφαλιστικών μέτρων επιτρέπεται και

διατάσσεται σε περίπτωση που υπάρχει επικείμενος κίνδυνος, ο οποίος απειλεί το επίδικο δικαίωμα ή την απαίτηση και προς αποτροπή του ή σε περίπτωση συνδρομής επείγουσας περίπτωσης, η οποία επιβάλλει την ταχεία και άμεση λήψη μέτρων πριν ή κατά την διάρκεια της τακτικής διαγνωστικής δίκης. Αν οι πραγματικές αυτές προϋποθέσεις δεν υπάρχουν ή δεν πιθανολογούνται δεν δικαιολογείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, καθόσον αυτά αποτελούν την εξαίρεση του κανόνα κατά τον οποίο τα εξαναγκαστικά μέτρα κατά της περιουσίας ή του προσώπου διατάσσονται και λαμβάνονται μόνο μετά την οριστική και τελεσίδικη διάγνωση της απαίτησης και με τις εγγυήσεις και διατυπώσεις της τακτικής διαδικασίας. Συνεπώς, όταν ο νόμος απαιτεί επικείμενο κίνδυνο ή επείγουσα περίπτωση, εννοεί προδήλως την ύπαρξη ασυνήθους ανάγκης έκτακτης δικαστικής προστασίας του διαδίκου, η οποία να δικαιολογείται από τη συνδρομή πραγματικών περιστατικών και συγκεκριμένα κινδύνου να ματαιωθεί η απαίτηση ή επείγουσας περίπτωσης της παρούσας στιγμής. Περαιτέρω, προσημείωση υποθήκης είναι το ασφαλιστικό μέτρο (άρθρο 706 παρ. 1 ΚΠολΔ) με το οποίο δεσμεύεται ακίνητο του οφειλέτη ή τρίτου συναινούντος για να εξασφαλιστεί με αναγκαστική εκτέλεση επ' αυτού η προνομιακή ικανοποίηση χρηματικής ή μετατρέψιμης σε χρήμα απαιτήσεως του δανειστή όταν στο μέλλον εξοπλιστεί με εκτελεστό τίτλο (άρθρο 1257 ΑΚ), που δικαιολογεί την τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη (άρθρο 1277 ΑΚ). Υπό την έννοια αυτή η προσημείωση υποθήκης αποτελεί θεσμό και του ουσιαστικού δικαίου. Στο πλαίσιο αυτό η προσημείωση αποτελεί ειδικότερα υποθήκη εξαρτημένη από την αναβλητική αίτηση της τελεσίδικης επιδικάσεως της ασφαλιζόμενης απαιτήσεως και της εμπρόθεσμης τροπής της σε υποθήκη, που ανατρέχει στο χρόνο εγγραφής της προσημείωσης με αντίστοιχη προτεραιότητα στην υποθηκική τάξη (άρθρα 1272, 1277, 1323 αρ. 2 ΑΚ). Προϋποθέσεις εγγραφής προσημείωσης υποθήκης είναι : 1) η ασφαλιζόμενη απαίτηση και ως απαίτηση νοείται το ενοχικό δικαίωμα του δανειστή να αξιώσει ορισμένη παροχή από τον οφειλέτη (άρθρο 287 ΑΚ) είτε αυτή προέρχεται από σύμβαση είτε από το νόμο είτε από αδικοπραξία, η δε απαίτηση μπορεί να τελεί υπό αίρεση ή να είναι μέλλουσα (άρθρο 682 ΚΠολΔ), 2) αντικείμενο προσημείωσης, το οποίο μπορεί να είναι ακίνητο του οφειλέτη ή τρίτου (εάν ο τρίτος συναινέσει στην εγγραφή), 3) τίτλος εγγραφής, ήτοι δικαστική απόφαση (άρθρο 1274 ΑΚ), η οποία εκδίδεται κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διαδικασία κατάλληλη αφενός, λόγω της ταχύτητας που εξασφαλίζει προκειμένου να κριθούν επείγουσες περιπτώσεις αφετέρου, λόγω του προσωρινού χαρακτήρα της εκδιδόμενης αποφάσεως, γεγονός που ανταποκρίνεται στη φύση και την έννομη ρύθμιση της προσημείωσης. Οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες διατάσσεται από το Δικαστήριο το ασφαλιστικό μέτρο της εγγραφής προσημείωσης υποθήκης είναι η πιθανολόγηση της απαιτήσεως, προς εξασφάλιση της οποίας χορηγείται η άδεια προς εγγραφή προσημείωσης και η πιθανολόγηση της υπάρξεως επικείμενου κινδύνου να μην ικανοποιηθεί η απαίτηση αυτή. Ειδικότερα, όπως συμβαίνει και στα λοιπά συντηρητικά ασφαλιστικά μέτρα, απαιτείται να εκτίθεται ο κίνδυνος προς αποτροπή του οποίου ζητείται το ασφαλιστικό μέτρο της προσημείωσης. Ο κίνδυνος αυτός πρέπει να θεωρείται υφιστάμενος εξαιτίας της παρελεύσεως του χρόνου και της πιθανότητας να εγγράψει άλλος υποθήκη ή προσημείωση ή να μεταβιβαστεί το ακίνητο σε τρίτον (Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, Αστικός Κώδιξ, τ. VI, σελ. 487-491). Επικείμενος, δε, κίνδυνος, που πρέπει να είναι ουσιώδης και αναπότρεπτος, υπάρχει όταν η βλάβη, που απειλείται απ' αυτόν, ενόψει και της βραδείας οριστικής επίλυσης της διαφοράς, είναι πολύ κοντά και επικρέματα στο πράγμα ή τους διαδίκους, όπως όταν απειλείται προσεχής αποξένωση του οφειλέτη από την περιουσία του, έτσι ώστε να είναι αδύνατη η επίσπευση εναντίον του αναγκαστικής εκτέλεσης όταν κάποτε ο αιτών δανειστής θα αποκτήσει εκτελεστό τίτλο, μετά τον τερματισμό της σχετικής κυρίας διαγνωστικής δίκης, πρέπει, δε, να συντρέχει όταν πρόκειται να διαταχθούν τα άλλα ασφαλιστικά μέτρα, δηλαδή εγγυοδοσία (άρ. 704 επ. ΚΠολΔ), προσημείωση υποθήκης (άρ. 706 ΚΠολΔ), συντηρητική κατάσχεση (άρ. 707 επ. ΚΠολΔ), δικαστική μεσεγγύηση (άρ. 725 ΚΠολΔ) και σφράγιση (άρ. 737 ΚΠολΔ) (βλ. Βαθρακοκοίλη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας - Ερμηνευτική- Νομολογιακή Ανάλυση κατ' άρθρο, τ.Δ', 1996, υπό το άρθρο 682, αριθ. 10, σελ.24 - βλ. ενδ. και ΠΠΒόλ 278/1990 ΑρχΝ 43.268 επ.). Ωστόσο, μόνη η ελαττωμένη περιουσιακή κατάσταση του καθ' ου δεν αρκεί για να δικαιολογήσει τη λήψη του ασφαλιστικού μέτρου (της συντηρητικής κατάσχεσης ή) της εγγραφής προσημείωσης υποθήκης. Εξάλλου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί επικείμενο κίνδυνο ή επείγουσα περίπτωση πιθανή μεταβολή στο μέλλον της περιουσιακής κατάστασης κάποιου προσώπου, διότι με τέτοια εκδοχή θα δικαιολογείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων και δη με τη μορφή (της συντηρητικής κατάσχεσης ή) της εγγραφής προσημείωσης υποθήκης, σε κάθε εκκρεμή αγωγή, ενόψει της ενδεχομένης, κατά την κοινή πείρα και λογική, μεταβολής ή ελάττωσης της περιουσιακής κατάστασης του διαδίκου (βλ. όμως ενδεικτικά ΜΠΠ 41/2022, ΜΠΑ 240/2021 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 111, 118 αριθ. 4, 216 και 688 παρ. 1 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι για κάθε αίτηση παροχής δικαστικής, προστασίας απαιτείται γενικώς μεν να αναφέρεται στο δικόγραφο, με ποινή απαραδέκτου που λαμβάνεται υπ' όψιν και αυτεπαγγέλτως, ως αναγόμενο στην προδικασία, μεταξύ άλλων και το αντικείμενο αυτής κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και ευσύννοπτο, ειδικώς, δε, επί αίτησης ασφαλιστικών μέτρων να αναφέρονται συνοπτικώς τα πραγματικά περιστατικά που πιθανολογούν το δικαίωμα, για την εξασφάλιση ή διατήρηση του οποίου ζητείται η λήψη συγκεκριμένου ασφαλιστικού μέτρου, καθώς και την επείγουσα περίπτωση ή τον επικείμενο κίνδυνο, ενώ στις χρηματικές απαιτήσεις πρέπει να αναφέρεται το οφειλόμενο χρηματικό ποσό (ή η χρηματική αξία του αντικείμενου που οφείλεται). Στα ασφαλιστικά μέτρα, η αξίωση αυτή του Νόμου αποβαίνει περισσότερο επιτακτική, δεδομένου ότι στις υποθέσεις αυτές είναι υποχρεωτική η προαπόδειξη (βλ. άρθρο 690 παρ. 1 ΚΠολΔ), λόγω της οποίας ο αποδεικτικός έλεγχος των παραγωγικών γεγονότων του προστατευτέου δικαιώματος γίνεται κατ' ανάγκη μόνο με βάση τους ισχυρισμούς που διαλαμβάνονται στην αίτηση. Η παράλειψη της συνοπτικής μνείας κάποιου από τα παραπάνω γεγονότα καθιστά την αίτηση αόριστη και κατ' ακολουθίαν απαράδεκτη (βλ. ΕφαΘ 1173/1999 ΕλλΔ/νη 42.764, ΜΠΑ 20368/1987 ΕλλΔ/νη 29.580, ΜΠΠειρ 1492/2018, ΜΠΡοδ 3417/2007 ΝΟΜΟΣ - βλ. επίσης Βαθρακοκοίλη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας - Ερμηνευτική-Νομολογιακή Ανάλυση κατ' άρθρο, τ.Δ', 1996, υπό το άρθρο 682, αριθ. 10 και 72). Με απλά λόγια αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει να

δημιουργείται αμφιβολία ως προς την ταυτότητα και τη γένεση του ασφαλιστέου δικαιώματος (βλ. Μπέη, Πολιτική Δικονομία, υπό το άρθρο 688, αριθ.3.2). Ομοίως, για το ορισμένο της σχετικής αίτησης, όπως της αίτησης συντηρητικής κατάσχεσης περιουσίας και της αίτησης εγγραφής προσημείωσης υποθήκης, ως προς την προϋπόθεση της συνδρομής επείγουσας περίπτωσης ή επικειμένου κινδύνου, πρέπει σ' αυτήν να γίνεται, έστω και συνοπτικά, αναφορά των πραγματικών περιστατικών που πιθανολογούν τη συνδρομή της επείγουσας περίπτωσης ή του επικειμένου κινδύνου και δεν αρκεί η αναφορά στη στερεότυπη διατύπωση του Νόμου, αλλά απαιτείται παράθεση, έστω και συνοπτικά, συγκεκριμένων περιστατικών του εννοιολογικού προσδιορισμού των προϋποθέσεων αυτών (π.χ. ότι ο καθ' ου είναι κατάχρεος, είτε ότι έχει αρχίσει να εκποιεί τα περιουσιακά του στοιχεία κι επιδιώκει ν' αποξενωθεί από αυτά, είτε ότι επικείται άμεση αναγκαστική εκποίηση τους για την πληρωμή άλλων χρεών του καθ' ου και γενικά ότι υπάρχει ασυνήθης ανάγκη έκτακτης δικαστικής προστασίας του αιτούντος), διαφορετικά η αίτηση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας της (όπως ενδεικτικώς ΜΠΠ 41/2022, με πλούσια εκεί αναφερόμενη θεωρία και νομολογία, ΜΠΛαμ 291/2015, ΜΠΑ 240/2021, ΜΠρθεσ 15137/2012 όλες σε ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινομένη από 3-10-2022 Αίτηση του, ο αιτών ζητά να διαταχθεί ως ασφαλιστικό μέτρο η εγγραφή προσημείωσης υποθήκης στο ακίνητο του καθ' ου η Αίτηση, που περιγράφεται στην αίτηση, μέχρι του ποσού των 360.000 Ευρώ, προκειμένου να εξασφαλισθεί -από τον κίνδυνο να μεταβιβασθεί σε τρίτους- απαίτηση ποσού 297.176,10 Ευρώ του αιτούντος κατά του καθ' ου, που προέρχεται, κατά τα εκτιθέμενα στην Αίτηση, από ευθύνη του καθ' ου κατά το στάδιο των διαπραγματεύσεων για τη σύσταση μεταξύ των διαδίκων ελληνικής ανώνυμης εταιρείας και δη -κατά τα εκτιθέμενα στην Αίτηση- από την εξ αποκλειστικής υπαιτιότητας του (καθ' ου) ματαίωση της μεταξύ των διαδίκων ως άνω συμφωνίας, με συνέπεια την πρόκληση στον αιτούντα της προαναφερθείσας θετικής ζημίας. Με βάση το ιστορικό αυτό, ο αιτών ζητά να διαταχθεί η εγγραφή προσημείωσης υποθήκης υπέρ αυτού, επί του ακινήτου που αναφέρεται στην αίτηση και δη ενός αγροτεμαχίου εκτάσεως 9.026 τ.μ., ευρισκομένου στη θέση «Φραγκιάδενα» της κτηματικής περιφέρειας του Δήμου Πάρου, το οποίο ανήκει κατά πλήρη αποκλειστική κυριότητα στον καθ' ου και να καταδικασθεί ο καθ' ου στη δικαστική του δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινομένη αίτηση, η οποία άγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, κατόπιν έκδοσης της με αριθμό 41/2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Πάρου, η οποία την παρέπεμψε προς εκδίκαση στο παρόν δικαστήριο, ως κατά τόπον αρμόδιο (κατ' άρθρο 42 επ ΚΠολΔ), παρά την περί του αντιθέτου ρητή πρόβλεψη της διάταξης του άρθρου 683 παρ. 5 ΚΠολΔ και η οποία ωστόσο δεσμεύει το παρόν Δικαστήριο, στα πλαίσια της διάταξης του άρθρου 46 ΚΠολΔ (η οποία εφαρμόστηκε, κατά τα προεκτεθέντα από το Ειρηνοδικείο Πάρου), εισαχθείσα κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 ΚΠολΔ) τυγχάνει, σύμφωνα με τα άρθρα 111, 118, 216 και 688 ΚΠολΔ και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, προεχόντως απορριπτέα ως απαράδεκτη, λόγω της πρόδηλης αοριστίας της, προ πάσης εξέτασης της ουσιαστικής βασιμότητας της αίτησης αυτής, όσον αφορά στην ύπαρξη του ασφαλιστέου δικαιώματος, δηλαδή της απαίτησης του αιτούντος σε βάρος του καθ' ου η αίτηση. Ειδικότερα, δεν αναφέρεται κατά τρόπο συγκεκριμένο και εξατομικευμένο σε τι συνίσταται η επείγουσα περίπτωση ή ο επικείμενος κίνδυνος, που καθιστούν αναγκαία τη λήψη του αιτουμένου ασφαλιστικού μέτρου της εγγραφής προσημείωσης υποθήκης, αλλά ο αιτών αρκείται στη στερεότυπη και αόριστη αναφορά ότι «υπάρχει άμεσος κι επικείμενος κίνδυνος, ο καθ' ου να προβεί σε πράξη εκποίησης του ακινήτου του προς τρίτα μέρη» χωρίς ωστόσο να προσδιορίζει τον κίνδυνο αυτό και χωρίς να επικαλείται συγκεκριμένα περιστατικά που καθιστούν εξαιρετικά πιθανή την προσεχή αποξένωση του καθ' ου από το εν λόγω περιουσιακό του στοιχείο (π.χ. ανάρτηση αγγελίας πώλησης του αγροτεμαχίου, ανάθεση εντολής πώλησης σε μεσίτη, διαπραγματεύσεις με υποψήφιους αγοραστές), ενώ στο δικόγραφο δεν γίνεται καμία, έστω και ενδεικτική αναφορά σε, εκ μέρους του καθ' ου, ενέργειες απόκρυψης, ρευστοποίησης, εκποίησης ή απαλλοτρίωσης καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο της κινητής ή ακίνητης περιουσίας του με σκοπό τη ματαίωση της ικανοποίησης της απαίτησης του αιτούντος, αφού μόνη η αφηρημένη μνεία του ενδεχόμενου μεταβίβασης του ακινήτου σε τρίτο πρόσωπο, ή επιβάρυνσης του και τυχόν μεταβολής της υφιστάμενης περιουσιακής κατάστασης του καθ' ου δεν αρκεί για να ληφθούν εις βάρος του ασφαλιστικά μέτρα, αλλά απαιτείται η αναφορά παρόντων πραγματικών περιστατικών και συγκεκριμένου κινδύνου να προβεί σε τέτοιες εκποιήσεις (βλ. σχετ. ΜΠρΗρακλ 384/2019, ΜΠΑ 999/2019 αδημ., Βαθρακοκοίλης, Ασφαλιστικά Μέτρα, εκδ. 2012, σελ. 46 και σχετική μείζονα σκέψη). Ωσαύτως ουδεμία αναφορά γίνεται στο δικόγραφο της κρινομένης αιτήσεως ότι ο καθ' ου έχει συγκεκριμένες οφειλές προς συγκεκριμένους δανειστές του, ούτε τυχόν ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τράπεζες ή τρίτους, οι οποίες θα δικαιολογούσαν την κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας συνδρομή επικειμένου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης, του αιτούντος αρκούμενου σε μία γενική αναφορά ύπαρξης ενεστώτος και υπαρκτού κινδύνου χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία. Η ανωτέρω παράλειψη της σαφούς και ορισμένης έκθεσης στο υπό κρίση δικόγραφο, κατά τις επιταγές του άρθρου 688 παρ. 1 του ΚΠολΔ, των ως άνω γεγονότων δεν είναι επιτρεπτό να θεραπευθεί ούτε με το έγγραφο σημείωμα, ούτε με παραπομπή σε άλλα έγγραφα της δίκης, ούτε με την εκτίμηση των αποδείξεων (βλ. ΜΠΑ 7810/2003 ΝΟΜΟΣ), διότι ανάγεται στην τήρηση της έγγραφης προδικασίας, η οποία αφορά στη δημόσια τάξη και ερευνάται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο. Επομένως, εφόσον ο αιτών δεν προσδιορίζει στο δικόγραφο της αίτησης του περιστατικά που να συνιστούν τον επικείμενο κίνδυνο που ισχυρίζεται ότι υπάρχει για την ικανοποίηση της σε βάρος του καθ' ου απαίτησεως του, χρησιμοποιώντας απλώς τη στερεότυπη αυτή διατύπωση, πρέπει, σύμφωνα και με όσα εκτίθενται στη μείζονα σκέψη της παρούσας, η υπό κρίση αίτηση να απορριφθεί ως απαράδεκτη, λόγω της αοριστίας της, κατ' αυτεπάγγελτη έρευνα, δεκτού γενομένου και του σχετικού ισχυρισμού του καθ' ου η αίτηση. Η δικαστική δαπάνη πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του αιτούντος, λόγω της ήττας του (άρθρο 176 ΚΠολΔ), όπως

ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την Αίτηση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον αιτούντα στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης του καθ' ου την οποία ορίζει σε διακόσια (200) Ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στις (3 Απριλίου 2023, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι ούτε οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ο/Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(Για τη δημοσίευση)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΑΣΛΑΝΙΔΟΥ